

og se at faa det bedst mulige ud af, om man vil have den mindste Indflydelse paa Landets Styrelse.

At de virkelige Forhold er saadanne, er jeg bange for, at altfor mange Kvinder overser. De tror, at naar man bare er med paa Valgdagen, saa er det nok — som om man den Dag havde ret megen Indflydelse. Dette i Forbindelse med en let forstaaelig Angst for Partipolitikens store Skyggesider gør, at mange Kvinder holder sig tilbage. Dertil kommer, at de fleste Kvinder har svært ved at finde deres rette Plads, baade fordi det hele er saa nyt for dem, men ogsaa fordi, at saadan er de politiske Partier, at man ikke fuldt ud kan slutte sig til noget af dem.

Alligevel, det eneste, der er at gøre, er at melde sig til Arbejdet der, hvor man i Følge sine Meninger og Sympatier nærmest hører hjemme og saa der efter Evne bidrage til en Omformning som svarer til det, man anser for det rette.

Aarhus den 8. September 1915.

Hulda Petersen.

Mindesmærke for Kvindernes politiske Valgret.

EFTER at jeg officielt har slaet til Lyd for denne Sag og gjort et forberedende Arbejde for at danne et Landsudvalg uden Partihensyn for Opførelsen af et Mindesmærke er der, som det fremgaar af Opraab i Bladene, flere Steder paa begyndt et Arbejde, saa det ser ud til, at vi faar flere Monumenter. Da jeg ikke kan modtage de Tilbud, der er gjort mig i Retning af at tiltræde disse enkelte Udvalg, og da jeg desuden herved vil komme bort fra min Idé: Et stort Landsmindesmærke rejst i Enighed af alle danske Kvinder for Valgretten (i Lighed med Frihedsstøtten i sin Tid) — og efter mit Forslag, som vil være tidssvarende og betegnende, vil jeg ikke ved fortsat Arbejde forøge Mindesmærkenes Antal i Landet, da jeg synes

de paa denne Maade taber i Betydning og virker splittende, i Stedet for som jeg tænkte mig: »Et Samlingsmærke«.

Dette til Efterretning for dem, som kender min Plan og lovede den Støtte. *Sophie Balslev,*
Borup.

Vi har modtaget følgende:

I forskellige Blade har jeg set, at Kvinder tænker paa at faa lavet et Monument til Minde om vor nu lykkelig opnaaede Valgret. Jeg tænkte straks: Har vi nu ikke Monumenter nok i vort lille Land, hvorfor skal vi lægge vore Penge i uproduktive Ting. Saa forleden saa jeg i »Kvindevalgret« (*), at den ene Komité havde trukket sig tilbage, og jeg tænkte da, at maa ske Tiden var inde til at bringe mit Forslag frem.

Det er: Var det ikke nyttigere om vi brugte Pengene til et Legat, hvis Renter kunde afhjælpe eller lindre et eller andet Savn? Naar den eventuelle Rente udbetales hvert Aar 5. Juni, vilde Begenheden, hvorfor Legatet er stiftet, mindes hvert Aar. Vi nulevende myndige Kvinder vil ingensinde kunne glemme den dybe Glæde og Taknemlighed, der gennemstrømmede os ved Opfyldelsen af vore Ønsker, men de opvoksende Kvinder vil tage det som en Selvfølge, derfor havde de godt af én Gang om Aaret — 5. Juni — at mindes derom.

Udformningen af et saadant Legat maatte selvfølgelig overlades til Kyndige, vi har jo mange i vore Rækker, der forstaar sig derpaa; dette er kun mit fattige Forslag, og jeg synes, vi Kvinder hellere skulde lindre Smerter end opstille Sten.

Ligesaa synes jeg, det burde paa tales, at vi har al Anledning til at være Mændene taknemlige for Opfyldelsen af vore Ønsker. Det lyder ilde med den bestandige Pukken paa vor »Ret«. Faktisk er det, at Mændene sad inde med Magten, og at de frivillig delte den med

os; er det ikke dyb Taknemlighed værd?

Holbæk, 1. September 1915.

Konradine Sophus.

*) Dette maa bero paa en Misforstaaelse, da Bladet ikke har bragt nogen Meddelelse herom. »Kvindevalgret« for August indeholdt en Artikel af Fru Balslev, hvori der bl. a. stod, at Fruen ved et Møde i Ringsted og senere under Landsmødet i Aalborg (ved en af de selskabelige Sammenkomster, ikke under Forhandlingen om Dagsordenen) var fremkommet med et privat Forslag om at rejse et Mindesmærke i Anledning af Kvindens politiske Valgret. I Dag bringer Bladet yderligere en kort Meddelelse fra Fru Balslev om, at hun har indstillet sit Arbejde for Sagen og hendes Grunde herfor. Men herudover har »Kvindevalgret« ikke indeholdt noget om de Planer angaaende et Mindesmærke, der er fremkomne i den tidligere og senere Tid.

Red.

Tysklands Kvinder under Krigen.

DE tyske Kvinder har ydet Landet uberegnelig stor Hjælp under hele Krigsperioden. Dette har medført, at de paa adskillige Omraader har opnaaet Rettigheder, som de ikke tidligere havde.

Fødselshjælp.

I December 1914 og Januar 1915 blev det vedtaget, at Soldaterhustruer, hvis Mænd er forsikrede mod Sygdom, skal have en bestemt daglig Sum udbetalt i Barseltilfælde foruden andre Former for Hjælp i saadanne Perioder. Denne Bestemmelse er ved en ny Vedtægt i April 1915 bleven udvidet til at omfatte alle gravide Kvinder, hvis Mænd gør Krigstjeneste, selv om Manden ikke er sygeforsikret. Der er kun én indskrænkende Bestemmelse, den nemlig, at hendes og Mandens samlede Indtægt ikke maa overskride 2,500 Mark, eller at hendes egen Indtægt efter Mandens Indkaldelse ikke maa